

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar, Birleşin!

Sayfa : 3, Ocak, 1980

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST) YAYIN ORGANI

Parti Şehitlerimizi Anıyoruz

İşçiler, köylüler,
eşitli milliyetlerden ezilen halkımız...

Ocak ayı, Türkiye devrim tarihinde, komünistlerin büyük kayıplar verdikleri acı bir aydır. Partimiz bu ayın son haftasına, parti şehitlerimizi anma haftası ilan etmiştir.

Türkiye Komünist hareketi, başlangıcından beri güne, faşist hakim sınıfların saldırısı altında sayısız kayıplar vermiştir. Türkiye Komünist hareketi ve Türkiye'nin sınıf bilincini proletaryası verdiği her kaybı bilincine dönüştürmüştür; emperyalizmin uşağı hakim sınıflara karşı mücadelesini bilemiş; kayıplardan yılmamış; acısını, kinini sınıf mücadelesinde enerjiye dönüştürerek yoluna devam etmiştir.

Bugüne dek ellerini yüzlerce komünistin, devrimcinin, yurtseverin kanında yakayan hakim sınıfların işlediği cinayetlerin hiç birini unutulmamıştır. Her birinin hesabı bir gün sorulacaktır.

Partimiz, parti şehitlerini anmayı, yüce devrimci davası için ülkemiz ve tüm dünyada parti şehit düşen Komünistlerin anısını tazeleme; onların mücadelesinden öğrenme; sınıf mücadelesini yükseltmek için görevlere dört elle sarılmak olarak kavramaktadır.

İşçiler, köylüler,
eşitli milliyetlerden halkımız...

Türkiye'de Komünist hareketin tarihi oldukça eskidir. Türkiye işçi sınıfının öncü gücü Türkiye Komünist Partisi, Yüce Lenin'in önderliğindeki 3. Enternasyonalin üyesi olarak 1920'de Mustafa Suphi ve yoldaşları tarafından kurulmuştur. TKP kurulduktan hemen sonra, Mustafa Suphi ve çoğu TKP merkez Komitesi üyeleri olan 14 yoldaşı, Türkiye'de başlamış olan kurtuluş savaşına katılmak; ve milli nitelikteki bu savaşı, sosyal bir devrimle birleştirebilmek için Anadolu'ya geldiler. Anadolu'da hakim olan Kemalistler, Mustafa Suphi ve yoldaşlarına karşı bir tuzağa kurduklarını Mustafa Suphi'nin

yoldaşları, bizzat faşist Mustafa Kemal'in emri ile, 28 Ocak'tan 29 Ocak'a bağlayan 1921 gecesinde, Karadeniz'de hunharca katledildiler. Trabzon açıklarında Sinop'a gitmek için bindikleri bir teknede kurşuna dizilen Mustafa Suphi ve yoldaşlarının cesetleri Karadeniz'e atıldı.

Mustafa Suphi ve yoldaşlarının öldürülmesi, Kemalistlerin halk düşmanı yüzünü herkese gösterdi. Kemalistler, Mustafa Suphi ve yoldaşlarına neden saldırdılar? Çünkü Mustafa Suphi, düşmanın yalnız dışta olmadığını görüyordu. O şöyle uyardı:

MUSTAFA SUPHI

"Komünist Partisi için memlekete musallat olan dış düşmanları kovmak nasıl bir görev ise, içerde halkın sırtından geçinen yağmacı sınıfları da hazır yiyicilik halinden çıkarıp yumruk altında çalıştırmak da o derece esaslı bir görevdir."

" Kanlarını şimdiye kadar kendi cellâtlarının hakimiyeti için döken Türkiye amele, rençber ve askerleri bundan sonra öz hürriyet ve hakimiyetleri uğrunda çarpışacaktır.

Yaşasın amele ve rençberin hürriyet ve hakimiyeti için açtığı savaşta önderlik eden Türkiye Komünistleri"

Mustafa Suphi "Mazlum Türkiye'yi ölümden kurtaracak olan kızıl inkilâptır. Kahrolsun buna karşı duranlar " diyordu. Mustafa Suphi ülkemizde işçi sınıfının önderliğinin sağlanması için Kızıl Ordunun kurulmasının gerektiğini görüyor, bunun propagandasını yapıyordu. Mustafa Suphi, Türkiye devrimini proleter dünya devrimi cephesinin bir parçası olarak görüyor ve " Yaşasın kızıl ışıkları insanlık ufuklarında görülmeye başlanan 3. Enternasyonal" şiarına atıyordu.

Komünizmden öcü gibi korkan, emperyalistlerle el altından pazarlıklar sürdüren Kemalistler, işte Mustafa Suphi ve yoldaşlarına bunun için öldürdüler. Onlar Mustafa Suphi ve yoldaşlarını öldürmekle, Türkiye'de örgütlü komünist hareketi bütünü ile durdurabileceklerini sanıyorlardı. Yanıldılar. Türkiye'nin bilinçli işçi sınıfı, Mustafa Suphi ve yoldaşlarına yüreğine, bilincine gömdü. Ezilen halk, Mustafa Suphi ve yoldaşlarına unutmadı. Ve onlar üzerine türküler dizdi:

**Gelir günler gelir, yarem sanır.
Bir gün olur elbet hesap sorulur
Bir yanım Acem'den Çin'den çevrilir
Bir yanım deryada çalkalanır şimdi**

Mustafa Suphi ve yoldaşları ölmedi. Onlar bütün dünyada ve Türkiye'de Komünistlerin mücadelesinde yaşamaya devam etti. Ediyor. Edecek.

Türkiye'de örgütlü komünist hareket Mustafa Suphi ve yoldaşlarının kaybı ile çok ağır bir darbe yedi. Ve uzun süre bu darbenin yaralarını saramadı. Mustafa Suphi ve yoldaşlarının TKP si, süreç içinde reformist bir burjuva partisine dönüştü. 1952 de de bu parti bütünü ile çöktü. Daha sonra 1960 larda TKP adı altında, Mustafa Suphi'nin TKP'sü ile hiç bir ilgisi olmayan, görevi Kruşçov revizyonizminin borazanlığını yapmak olan yeni sahte bir T'K'P kuruldu. Bu hainler, emperyalizme satılmış usaklardı.

Mustafa Suphi'nin şanlı kızıl bayrağı 1970 lerin başında, Partimiz TKP/ML in kurucuları İbrahim Kaypakkaya ve yoldaşları tarafından yeniden yükeklere kaldırıldı. Mustafa Suphi ve yoldaşlarının gerçek TKP sinin

mirasçıları olan TKP/ML i kuran İbrahim Kaypakkaya ve yoldaşları da aynı Mustafa Suphi gibi, hakim sınıfların ağır saldırılarına uğradılar. TKP/ML in bir çok kurucu önder kadrosu, bu saldırılarda şehit düştü. TKP/ML nin kurucusu ve önderi İbrahim Kaypakkaya 1973 Ocak ayı sonunda hakim sınıfların eline düştü. Mayıs ayına kadar ona sürekli işken ce yaptılar. O komünist kararlılıkla direndi. Hakim sınıflara, onların işkencehanelerinde de korku saldı. 18 Mayıs'ta hakim sınıfların eli kanlı cellâtları İbrahim yoldaşını zı hunharca katlettiler. Türkiye'nin sınıf bilinçli proletaryası İbrahim'i de, Mustafa Suphi'nin yanbaşında yüreğine, bilincine gömdü. Komünistler, İbrahim yoldaşın bayrağını yere düşürmediler. Bugün Mustafa Suphi ve İbrahim, TKP/ML in, onun. önderliğindeki TİKKO ve TMLGB nin mücadelesinde yaşıyor. Onlar dün olduğu gibi bugün de emperyalizmin usaklarına; ama yalnız onlara değil; mücadele yi sabote eden her türlü oportunist ve revizyonist akıma da korku salıyor. Bugün Türkiye nin Komünistleri ;

Biz, Biz, Biz, işçinin, köylünün yiğit sesi yiz,

Namluya sürülmüş halk mermisiyiz diyerek yürüyor, sömürü ve zulüm çarkının üstüne . Çeşitli milliyetlerden ezilen halkımız ağıt yakıyor komünistlere;

İbo bize yol gösterdi,
Halk için canını verdi,
Öldü ama yenilmedi.
Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya

Partimiz, mücadele tarihi içinde onlarca şehit verdi. Burda Ocak ayı içinde şehit olan İbrahim yoldaşımızın şahsında bütün parti şehitlerimizi anmak istiyoruz .

ALİ HAYDAR YILDIZ

Ali Haydar yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğuydu. O, Dersim halkının Türk hakim sınıfının uyguladığı katliamlara duyduğu kinin büyüdüğü. Daha öğrencilik yıllarında devrimci fikirlerle teması geldi, devrimci mücadeleye atıldı. Bir çok kez tutuklandı. İşkencelere uğradı. Ama gerilemedi. Tersine baskı onu daha da biledi.

Ali Haydar yoldaş, TKP/ML in kuruluşundan baren TKP/ML saflarında yer aldı. Ali Haydar Yıldız, 12 Mart faşizminin karanlık günlerinde mücadelenin en ön saflarında idi.

'72 yılında Dersim halkına uygulanan faşist öre karşı, TKP/ML saflarında en güç görevi cesaretle üstlendi. Azıllı faşistlere karşı yönelen silahlı eylemlerde en önde yer aldı.

Ali Haydar yoldaş, yoksul halkla kaynaşmayı bilen, her gittiği yerde devrim propagandası ve parti propagandası temelinde yoksullarla kaynaşan örnek bir komünistti.

Ali Haydar yoldaş, 1973 yılının 24 Ocak

gününün alaca karanlığında, yoldaşları ile birlikte kaldığı mezrada jandarma tarafından sarıldı. Ali Haydar, yoldaşlarına haber verip onların kaçmalarını sağlarken, kendisi elindeki silahla komünist bir kararlılıkla jandarmalara karşı direndi. Ali Haydar yoldaş, ölüm kusan faşist namlulardan çıkan kurşunlarla yaralandı. Ali Haydar'ın aldığı yaralar ölümcül değildi. Ama faşistler, bu komünisti öldürmekte kararlı idiler. Fehmi Altınbilek adlı eli kanlı faşist köpeğin önderliğindeki birlik, Ali Haydar'ın ayaklarına ip bağlayarak karda sürüklemeye başladı. Ali Haydar yoldaş kan kaybından öldü.

Türkiye'nin komünistleri, Ali Haydar'ı bilinçlerine kazıdılar. Ali Haydar'ı katleden komprador patronlar ve toprak ağalarının devletine kinlerini bilediler. Komprador patronlar ve toprak ağalarının adına Ali Haydar Yıldız'ımızı katleden faşist köpeğin Fehmi Altınbilek'in de ismini bilinçlerine kazıdılar. Ve söz verdiler:

YOLDAŞ SENİN ADIN ÖNDE, KALMAYACAK KANIN YER DE,
KIZIL BAYRAK DİKECEĞİZ ÇARPIŞTIĞIN TEPELERDE.

YOLDAŞ SENİ ANACAĞIZ, HER GEÇEN GÜN ANACAĞIZ,
FAŞİST CELLATLARDAN BİR GÜN İNTİKAMINI ALACAĞIZ.

MERAL YAKAR

İMUT ETME AĞALARDAN, AĞALARDAN PAŞALARDAN

ÖRNEK AL MERAL YAKAR'DAN

KURTULUŞ DEVRİMİLE BACIM...

Meral yoldaş, Gaziantep'in Nizip kazasında doğmuştu. Başarılı bir öğrenci olduğundan İzmir Yüksek Öğretmen Okuluna seçildi. Burada liseyi bitirdi. Bu dönemde devrimci mücadeleye katıldı. Faşistlere, okul idaresine ve polise karşı mücadelede ön saflarda yer aldı.

Daha sonra, İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesine girdi. Burada faşist katiller tarafından beynine kurşun sıkılarak katledilen Ahmet Muharrem Çiçek ile tanıştı. Meral yoldaş, bu dönemde, İntilalci Gençlik Birliği adlı illegal teşkilat içinde yer aldı. Ve bir çok illegal bildiriye okul içinde büyük bir cesaretle ve ustalikle dağıttı. Daha sonra TKP/ML saflarına katıldı. Oportunizme karşı mücadelede kararlılıkla yerini aldı. 12 Mart döneminde Meral yoldaş işçi sınıfı

içinde çalışmak için okuldan ayrıldı. İlişgalite şartlarında yaşamaya başladı. Mücadelenin zorluklarından yılmadı. Meral yoldaş, 22 Ocak 1973 de, Ümraniye'de, partinin bir evinde, daktilo ile yazı çoğaltırken, bir yoldaşının elinde kaza ile patlayan tabancadan çıkan kurşunla yaralandı. Yoldaşlar, Meral'i derhal hastaneye götürdüler. Meral yoldaş, kendisini yaralayan ve hastaneye götürülen yoldaşa ısrarla kendisini bırakmasını, evi boşaltmaya gitmesini söyledi. Kendisini yaralayan yoldaşın yakalanmamasını ve parti sırlarının polisin eline geçmemesini kendi hayatından daha üstün tutarak komünist fedakarlığın bir örneğini verdi.

Meral yoldaş hastanede polis tarafından işkenceye çekildi. O yaralı haliyle, komünizm davasına duyduğu yüce inanç ve halk yığınlarına duyduğu sarsılmaz güvenle diodik durdu, boyun eğmedi.

Meral yoldaş, bugün bütün kadın devrimcilere örnek bir komünist olarak TKP/ML in mücadelesinde yaşamaktadır.

ATILLA ÖZKAN

GECE ÇOK KARANLIK,ETRAF DUMANLI,
KAN İÇİNDE YATAN CAN ATILLAM'DI.
BİR DAMLA KANIMIZ;BİN FAŞİST CANDIR.
AKAR DAĞDAN DÜZE DURMAZ SELİMİZ.

Atilla Özkan yoldaş bir işçi ailesinin çocuğudur. Devrimci harekete öğrencilik yıllarında katılmış. Daha sonra çeşitli iş yerlerinde işçi olarak çalışmıştır. Çalıştığı iş yerlerinde Atilla yoldaş işçilere sürekli olarak gerçek kurtuluşun halk devrimi ile olacağını bilincini vermiş ve işçileri bu bilinç temelinde örgütlemeye çalışmıştır. Çeşitli baskılar, işten atılmalar, tutuklamalar karşısında bir adım bile gerilememiş, tam tersine komprador patron ağa düzenine duyduğu kin daha da bilenmiştir. O TKP/ML saflarında mücadelesini bilinçli bir parti referi olarak sürdürmüştür.

13 Ocak 1976 günü, işkenceci ve katillerin en ünlülerinden oluşan HİT ve L.Şubenin 'vurucu timleri' Atilla yoldaşın ve diğer bazı yoldaşların birlikte kaldığı evi sardılar. Atilla yoldaşın kapıyı açmasından sonra, faşist katiller evdeki devrimcilerin üstüne kudurmuşça saldırdılar. Otomatik silahlarla evin içini taradılar. Atilla yoldaş, faşist köpek Muhsin Bodur'un silahından çıkan kurşunlarla yaralandı. Yere yıkıldı. Hakim sırtlarının faşist düzeninin bekçi köpekliğini yapan Muhsin Bodur, Mete Altan gibi azıllı işkencecilerin önderliğindeki polisler, yaralı olan Atilla yoldaşın üzerine çullandılar. Yerde yatan Atilla'yı tekmelediler. Atilla yoldaş hunharca katledildi.

Komünistler, Atilla'yı da bilinçlerine, yüreklerine gömdüler. Onun da öcünü almak için yemin ettiler.

Hakim sınıflarla sürdürdüğümüz ölüm-kalım mücadelesinde partimiz daha onlarca şehit verdi. Selahattin Doğan, A. Muharrem Çiçek, Mehmet Kocadağ, Tuncay Bali, Cemil Oka, Zülfiyar Üralçin, Mehmet Zeki Şerit, 1 Mayıs mahallesinde direniş önderlik ederken şehit düşen 5 yoldaşımız ve mücadelenin eşitli alanlarında şehit düşen onlarca yoldaşımız... Hepsi.. Hepsi yüce komünizm davası için dövüşerek öldüler.

Bizler, onların bıraktığı kızıl bayrağı devralanlar, bütün parti şehitlerimiz adına bir kez daha söz veriyoruz ki;

ŞEHİTLERİMİZİN KAMI YERDE KALMAYACAK !

TKP/ML partizanları, TIKKO savaşçıları, EMLGB militanları, komprador patron ağa devletini yıkmak, işçi sınıfı önderliğinde Demokratik Halk Devrimini gerçekleştirmek için savaştılar. Onlar, işçi sınıfı önderliğindeki Demokratik Halk İktidarından durmaksızın sosyalizme varmak için mücadele ettiler. Onlar, Komünizmin yüce ülküsüne varmak için mücadele ettiler. Onlar ölmediler. Onlar, bugünde partimizin ve tüm dünya komünistlerinin mücadelesinde yaşıyorlar.

Şehitlerimizin öcü, komprador patronların ve toprak ağalarının faşist iktidarının yerle bir edilmesiyle alınacaktır. Bütün şehitlerimizin katili komprador patron ağa devlettir. Bu devlet, işçi sınıfı önderliğinde halk savışı yolu ile er geç yerle bir edilecektir. Şehitlerimizin tümünün öcü o zaman gerçekten alınmış olacaktır.

Ama, Mehdi Altınbilek, Yaşar Değerli, Muhsin Bodur, vs. hakim sınıfların faşist bekçi köpekleri sevinmesinler. Onlara sıra çok daha önce gelecek. Halka ve devrimcilere işkenceci devrimci faşist caniler Demokratik Halk Devrimi mücadelesi içinde ve mücadeleye bağlı olarak mutlaka cezalandırılacaktır. Partimiz bunları hangi deliğe girerlerse girsinler bulup çıkartacak, yaptıklarının hesabını bir bir soracaktır.